

NOAH E. COTSEN LIBRARY OF
YIDDISH CHILDREN'S LITERATURE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
NO. 12855

A NAYE HAGODE SHEL PEYSEKH

*The original of this title comes from the permanent collection of the
YIVO Institute for Jewish Research, New York, NY*

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

0-657-12855-4

9780657128555T.PS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

•

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

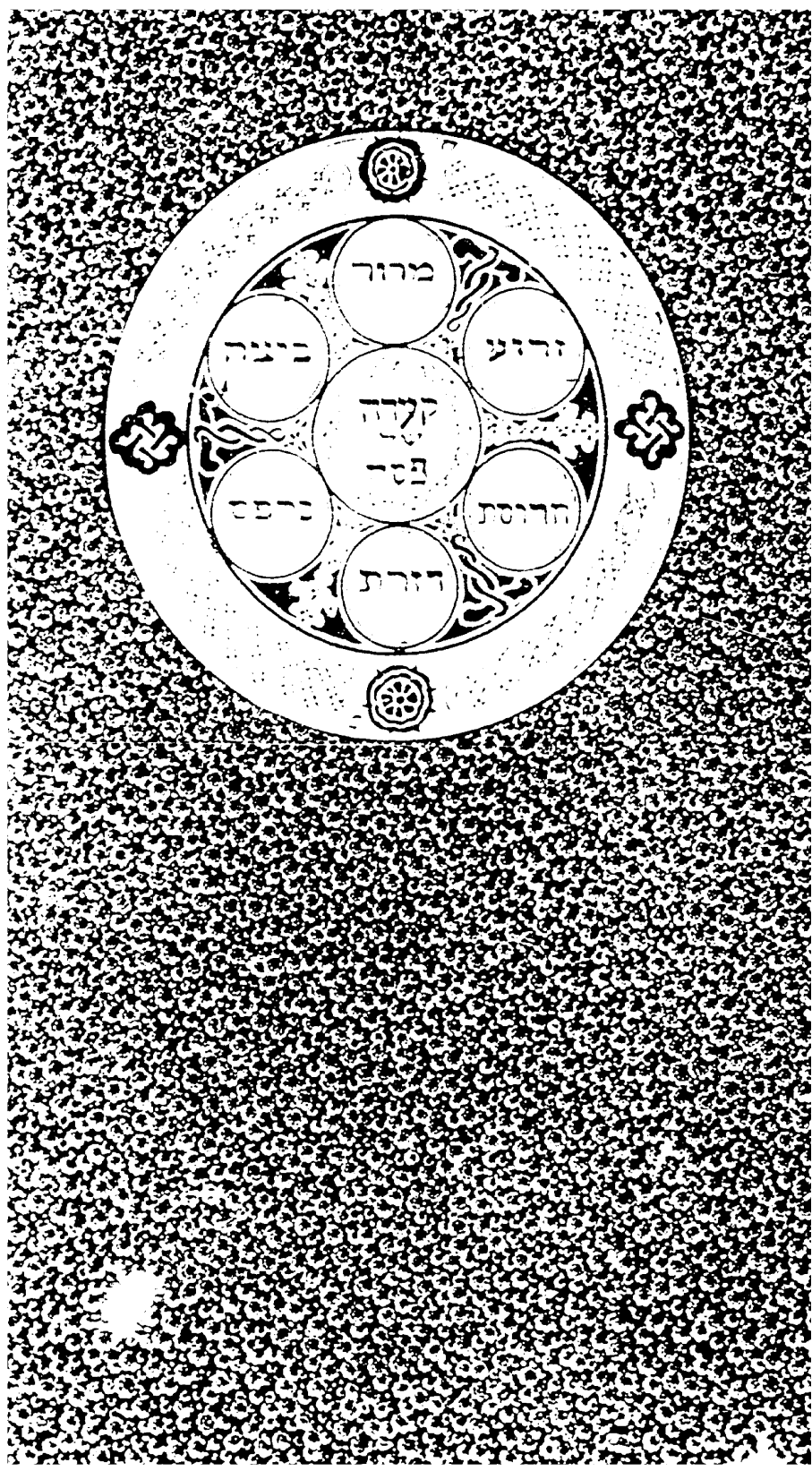
Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

•

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x101, or by email at cmadsen@bikher.org.

צוזאמענגעשטעלט פון
י. י. שוואַרץ, ד. גאַוואַק און י. לעווין
העברעאישע טעקסטן איבערזעצט פון י. י. שוואַרץ

לערטע פאַרגרעסערטע אויפלאַגע
חזיק צוגעפאַסט און אראַנזשירט פאַר געזאַנג
מיט פיאַנאַבאַגלייטונג
פון
מיכל געלבאַרט

ארויסגעגעבן פון
בילדונגס קאָמיטעט פון אַרבעטער־קינדער
1948

אינהאלט:

זייט	מוזיק	דיכטער
4	אונדזער ערד אפרים אויערבאך
5	..	סדרנאכט נפמלי נראם מיכל געלבארט
5	צינד אן די ליכט .. ש: פרוג
6	לאמיר הייבן דעם בעכער .. י: י: שווארץ
7	מה נשתנה .. יידיש: יודל מארק
8	..	עבדים היינו .. י: י: שווארץ לאזאר וויינער
9	משהם געבורט .. יבואש (חומש)
9	..	אויפן ניל .. אברהם רייזען מיכל געלבארט
10	יובלד .. י: ל: פרץ
11	פיראמירן .. דוד עדעלסטאם אומבאקאנט
12	מריסם געזאנג .. א: ריווערסמאן אנטאן רובינשטיין
12	יציאת מצרים .. יהואש (חומש)
16	..	מיר וואנדערן .. י: א: אנסקי מיכל געלבארט
17	..	פון ווארמס .. א: יעסין מיכל געלבארט
17	טייערע מלכה .. מ: ווארשאווסקי
18	יום־טוב־דיקע טעג .. מ: ווארשאווסקי
19	זאגן מאראן .. אברהם רייזען י: בינאטי
20	ים־לידער .. יהודה הלוי שניאור
20	אין ווארשעווער געמא אין חודש ניסן .. העלער
22	..	טרייסט .. י: ל: פרץ מיכל געלבארט
23	שפוך המתך .. י: י: שווארץ
24	דער הימען פון די פארמיזאנען .. הערש גליק
25	דינו .. י: י: שווארץ אומבאקאנט
26	א מאטיוו פון שיר השירים .. י: י: שווארץ
27	אייביק .. ת: ליוויק י: סעקונדע
28	והיה באחרית הימים (ישעיה) .. יידיש: יהואש
29	דאס נייע ליד .. אברהם רייזען אומבאקאנט
30	..	חד גדיא .. י: לוקאווסקי מיכל געלבארט

אויפן ניגל

Mod.

Handwritten musical notation on a grand staff (treble and bass clefs). The melody is in the treble clef. The lyrics are: *סו - קעס דאס שוויטע סייק פן-אוי סו-אוי*

Handwritten musical notation on a grand staff. The melody continues in the treble clef. The lyrics are: *פן ערשט דאס שוויטע סו ערשט איק-ו*

Handwritten musical notation on a grand staff. The melody continues in the treble clef. The lyrics are: *סו - קעס דאס שוויטע פיל און א פיל-אוי*. The word "Fine" is written below the staff.

Handwritten musical notation on a grand staff. The melody continues in the treble clef. The lyrics are: *און פיל-אוי און פיל-אוי און פיל-אוי*

Handwritten musical notation on a grand staff. The melody continues in the treble clef. The lyrics are: *און פיל-אוי און פיל-אוי און פיל-אוי*

Handwritten musical notation on a grand staff. The melody continues in the treble clef. The lyrics are: *און פיל-אוי און פיל-אוי און פיל-אוי*. The piece concludes with the instruction "D.C. ad. Fine".

פיראמידון

And.

Handwritten musical score for the piece "פיראמידון" (Pyramidon). The score is written in a grand staff with treble and bass clefs, a key signature of one sharp (F#), and a 3/4 time signature. The tempo is marked "And." (Andante). The lyrics are written in Hebrew and are placed below the notes. The score consists of five systems of music. The first system begins with the tempo marking "And." and the first line of lyrics: "לאנך דעם אין". The second system continues with "על מ-א-ת פ ד ע". The third system has "על מ-א-ת פ ד ע" and "על מ-א-ת פ ד ע". The fourth system has "על מ-א-ת פ ד ע" and "על מ-א-ת פ ד ע". The fifth system concludes with "על מ-א-ת פ ד ע" and "על מ-א-ת פ ד ע". The score ends with a double bar line and the instruction "D.C. ad Lib." written in the right margin.

מרים נעזאנן

Mod.

Handwritten musical notation on a grand staff. The melody is written on the upper staff and the accompaniment on the lower staff. The lyrics "רעג" and "11" are written above the notes. The word "Fice" is written above the notes in the second measure.

Handwritten musical notation on a grand staff. The melody is written on the upper staff and the accompaniment on the lower staff. The lyrics "רעג" and "11" are written above the notes. The word "Fice" is written above the notes in the second measure.

Handwritten musical notation on a grand staff. The melody is written on the upper staff and the accompaniment on the lower staff. The lyrics "רעג" and "11" are written above the notes. The word "Fice" is written above the notes in the second measure.

marcato

Handwritten musical notation on a grand staff. The melody is written on the upper staff and the accompaniment on the lower staff. The lyrics "רעג" and "11" are written above the notes. The word "Fice" is written above the notes in the second measure.

Handwritten musical notation on a grand staff. The melody is written on the upper staff and the accompaniment on the lower staff. The lyrics "רעג" and "11" are written above the notes. The word "Fice" is written above the notes in the second measure.

Handwritten musical notation on a grand staff. The melody is written on the upper staff and the accompaniment on the lower staff. The lyrics "רעג" and "11" are written above the notes. The word "Fice" is written above the notes in the second measure.

6.

rit.

לויק א דויק זינגט שיב א דייק זינגט

לויק א דויק זינגט שיב א דויק זינגט

זינגט א שיב א

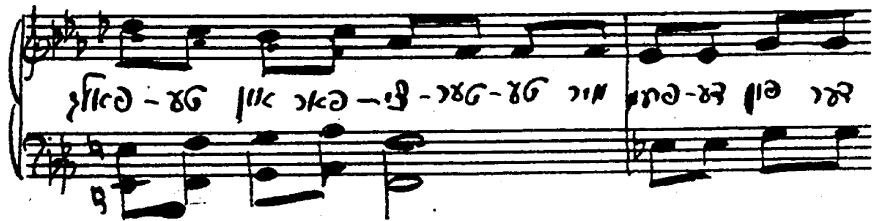
מיר וואנדערן

Adagio

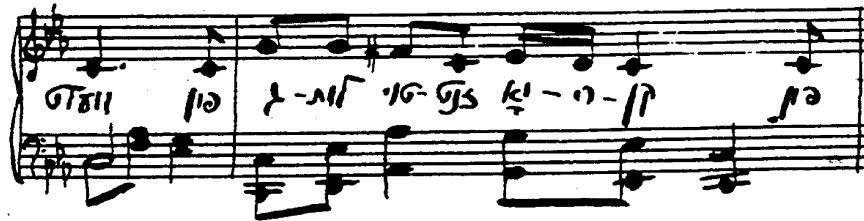
זעס איך לאף און פון ין-גד-וואלן זיך ין-גד-וואלן מיך

פארט דייק און לע-דין דייק ין-גד-וואלן

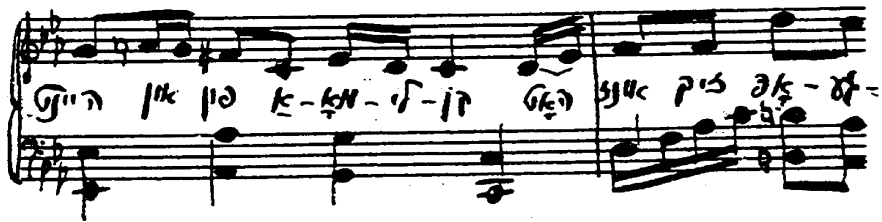
פארט - טע-טע-טע-די-בא-טע-טע-וואלן

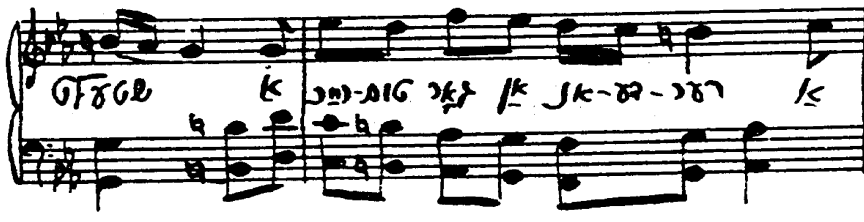
דבר פון דע-פירטן מיר עט-עטל-ציי-פאק און עט-פאלג

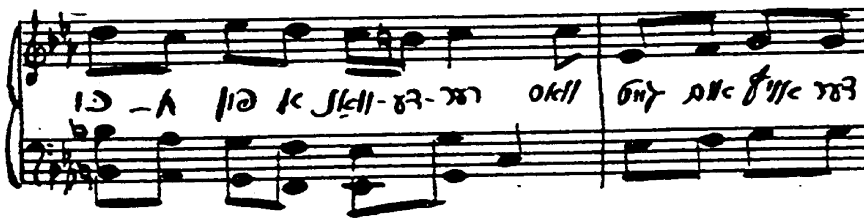
פון אונטן פון אונטן פון אונטן פון אונטן פון אונטן פון אונטן

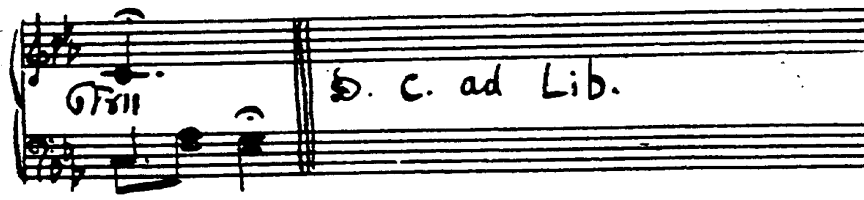
דע-פירטן אונטן פון אונטן פון אונטן פון אונטן פון אונטן פון אונטן

אונטן פון אונטן פון אונטן פון אונטן פון אונטן פון אונטן

דע-פירטן אונטן פון אונטן פון אונטן פון אונטן פון אונטן פון אונטן

אונטן פון אונטן פון אונטן פון אונטן פון אונטן פון אונטן

d. c. ad Lib.

8.

טייערע מלכה

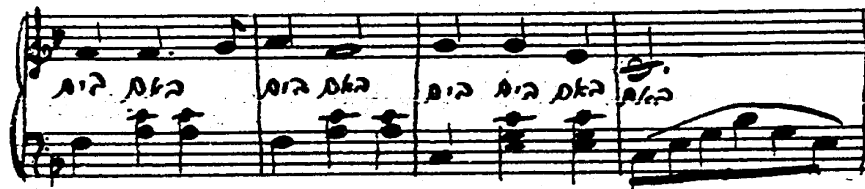
con moto

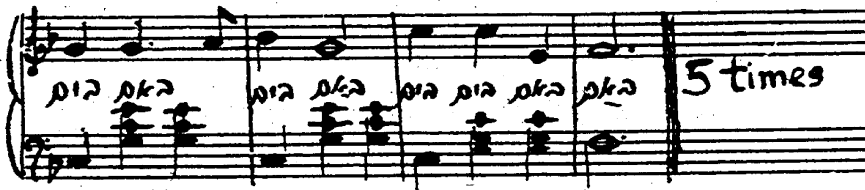
ו-ס-ע-ט כב-מל וע-סו-ט

ו-ס-ע-ט כב-מל וע-סו-ט

האם ביום האם ביום האם ביום

האם ביום האם ביום האם ביום האם ביום 5 times

יום-טובדיקע מען

con moto

זיק בן-יהוה וס-ע-ט

טרייט מיין פאלק

and.

Musical staff 1 with lyrics: מאנט האנדן דיס שטאקט טרייט די האנט עס פאלק מיין טרייט

Musical staff 2 with lyrics: (איך פלאג דיך זעסט וואס ווייט צער נעמט צום קומט דעם פערט

Musical staff 3 with lyrics: נאך אס אב נאך וויל אייך אום באקט

Musical staff 4 with lyrics: נאך אס אב נאך וויל אייך אום באקט

Musical staff 5 with lyrics: טוט אב צומאן ליעט אב נאך וויל קומט די פונט און ליעט מן-בין

Musical staff 6 with lyrics: טוט אב צומאן ליעט אב נאך וויל קומט די פונט און ליעט מן-בין

ad
Fine

דער הימען פון די פארמיזונגען

all-tto

ווייניג יאָרן - פאַרן פּאָרן פּאָרן אַז פּאַרן - אַז פּאַרן פּאַרן פּאַרן

אויף דעם ערדן - אַז פּאַרן פּאַרן פּאַרן אַז פּאַרן - אַז פּאַרן פּאַרן אַז פּאַרן

אויף דעם ערדן - אַז פּאַרן פּאַרן פּאַרן אַז פּאַרן - אַז פּאַרן פּאַרן אַז פּאַרן

אויף דעם ערדן - אַז פּאַרן פּאַרן פּאַרן אַז פּאַרן - אַז פּאַרן פּאַרן אַז פּאַרן

5times

אליהו הנביא

and.

א - ליהו - הנביא

א - ליהו - הנביא

א - פ - י - ה א - פ - י - ה

א - פ - י - ה ה - ה

con moto דיין

א - פ - י - ה א - פ - י - ה א - פ - י - ה
א - פ - י - ה א - פ - י - ה א - פ - י - ה

א - פ - י - ה א - פ - י - ה א - פ - י - ה
א - פ - י - ה א - פ - י - ה א - פ - י - ה

א - פ - י - ה א - פ - י - ה א - פ - י - ה

3 - 2 - " - U 3 - 2 - " - U 2

" - U 3 - " U 3 - " - U U D.C. ad Lib.

דאם נייע ליד

con moto

פון אונזער-ליד פון אונזער-ליד פון אונזער-ליד פון אונזער-ליד פון אונזער-ליד

פון אונזער-ליד פון אונזער-ליד פון אונזער-ליד פון אונזער-ליד פון אונזער-ליד

פון אונזער-ליד פון אונזער-ליד פון אונזער-ליד פון אונזער-ליד פון אונזער-ליד

חד נדיא

con moto

Handwritten musical notation on a grand staff. The melody is written on the upper staff, and the accompaniment on the lower staff. The lyrics are: "אֵלֹהֵינוּ אֵלֹהֵינוּ אֵלֹהֵינוּ". The word "Fine" is written at the end of the staff.

Handwritten musical notation on a grand staff. The melody is written on the upper staff, and the accompaniment on the lower staff. The lyrics are: "אֵלֹהֵינוּ אֵלֹהֵינוּ אֵלֹהֵינוּ".

Handwritten musical notation on a grand staff. The melody is written on the upper staff, and the accompaniment on the lower staff. The lyrics are: "אֵלֹהֵינוּ אֵלֹהֵינוּ אֵלֹהֵינוּ".

Handwritten musical notation on a grand staff. The melody is written on the upper staff, and the accompaniment on the lower staff. The lyrics are: "אֵלֹהֵינוּ אֵלֹהֵינוּ אֵלֹהֵינוּ".

Handwritten musical notation on a grand staff. The melody is written on the upper staff, and the accompaniment on the lower staff. The lyrics are: "אֵלֹהֵינוּ אֵלֹהֵינוּ אֵלֹהֵינוּ".

Handwritten musical notation on a grand staff. The melody is written on the upper staff, and the accompaniment on the lower staff. The lyrics are: "אֵלֹהֵינוּ אֵלֹהֵינוּ אֵלֹהֵינוּ". The word "D.C." and "ad Lib." are written at the end of the staff.

חד גדיא

כאַר :

כ'הצב פֿאַר אייך אַ מעשהלע,
אַ מעשהלע גאַר שיין.
דער טאַטע האָט אַ ציגעלע,
געקויפֿט פֿאַר צוויי גילדיין.
אַ ציגעלע, אַ וויינינקע,
אַ שיינינקע ווי גאַלד,
און צוויי גילדיין מזומענע,
האַט ער פֿאַר איר באַצאַלט.
חד גדיא ...

איז דאָך אין הייף אַ קאַץ געווען,
אַ מזיק, ווי באַוואוסט ;
האַט קעצלען זיך פֿאַרצוקן גאַר
דאַם ציגעלע פֿאַרגלוסט.
דערזען האָט עס הינמעלע,
פֿאַרדריסט עס אים גאַנץ שמאַרק,
ער וואַרפֿט זיך אויף דער בייזער קאַץ,
אין בייסט איר איינן אין קאַרק.
חד גדיא ...

קומט שמעקעלע אין פעס אַרײַן
און טראַכט גאַרניט קיין סך,
אין שפּאַלט דאַם קעפל הינמעלען,
דו, התם, ס'איז נים דײַן זאַך.
צעפלאַקערט האָט זיך פּײַערל
פֿאַר פעס צונטער־רוים :
דו שמעקעלע, דו פֿלעקעלע,
איך מאַך דיר באַלד אַ טױם.
חד גדיא ...

דאָס נייע ליד

כאַר :

און זאל ווי ווייט
 נאך זיין די צייט
 פֿון ליבע און פֿון שלום ;
 דאך קומען וועט,
 צי פֿרי, צי שפעט,
 די צייט — עס איז קיין חלום.

איך הער דאָס ליד
 פֿון ליד, פֿריד,
 די מעכטיקע געזאָנגען ;
 און יעדער טאָן
 פֿון ליד זאָגט אָן —
 די זון איז אויפֿגעגאָנגען.

עס עקט די נאָכט,
 די וועלט דערוואַכט,
 פול האַפענונג, לוסט און שמרעבן ;
 דו הערסט אין לופֿט,
 אַ שמיסע רופֿט —
 צו מוט און קראַפט און לעבן ...

והיה באחרית הימים

(מעלאַדעקלאַמאַציע)

אָ קינד :

און עם וועט זיין אין סוף פֿון די טעג,
וועט שטיין פֿעסט דער באַרג פֿון גאַטס הויז
אויבן-אָן פון די בערג,
און דערהויבן איבער די הייכן ;
און אלע פֿעלקער וועלן צו אים שטרעמען.
און פֿיל אומות וועלן גיין און וועלן זאָגן :
קומט און לאַמיר אַרויפֿגיין צום באַרג פֿון יהוה,
צום הויז פֿון דעם גאַט פֿון יעקב ;
און ער וועט אונדז לערנען פֿון זינע וועגן,
און מיר וועלן גיין אין זינע שטעגן ;
וואַרעם פון ציון וועט אַרויסגיין אַ תורה,
און גאַטס וואַרט פֿון ירושלים.
און ער וועט משפטן צווישן די פֿעלקער,
און אַנמשיידן איבער פֿיל אומות ;
און זיי וועלן שמידן זייערע שווערדן אויף אַקעראַיזונג,
און זייערע שפיזן אויף צווינגמעסערס ;
אַ פֿאַלק קעגן אַ פֿאַלק וועט גיט הייבן אַ שווערד,
און מען וועט גיט מער לערנען מלחמה.
און אַ וואַלף וועט הויזן מיט אַ שעפּס,
און אַ לעמפערט מיט אַ ציגעלע וועט הויערן.
און אַ קאַלב און אַ יונגלייב און אַ פֿעט רינד באַנאַנד ;
און אַ קליין יינגל וועט זיי פֿירן.
און אַ קו מיט אַ בער וועלן זיך פֿייערן,
באַנאַנד וועלן הויערן זייערע יונגע ;
און אַ לייב וועט ווי אַ רינד עסן שטרוי.
זיי וועלן גיט ביז טאָן און גיט פֿאַרדאַרבן
אויף מיין גאַנצן הייליקן באַרג ;
וואַרעם די ערד וועט זיין פול מיט דערקענען גאַט,
ווי די וואַסערן באַדעקן דעם ים.

אייביק

סאלא:

די וועלט נעמט מיך ארום מיט שמעכיקע הענט,
און פראגט מיך צום פֿייער, און פראגט מיך צום שניטער;
איך ברען און איך ברען און איך ווער נים פֿארברענט —
איך הייב זיך אויף ווידער און שפאן אַוועק ווייטער.

אַם שפאן איך זיך איין אין נעשפאן פֿון אַ פֿערד,
און איבער מיר בייטשט אַ דערצארנטער רייטער;
ווי אַן אַקער אַ שאַרפֿער איך גראַב דורך די ערד —
איך הייב זיך אויף ווידער און שפאן אַוועק ווייטער.

איך זיי מינע לידער, ווי קערנער מען זייט,
זיי שפראַצן, זיי וואַקסן, זיי זאַנגען און קרייטער;
און איך אליין ליג ווי אַ דאַרן פֿאַרדרייט —
איך הייב זיך אויף ווידער און שפאן אַוועק ווייטער.

איך וואוין אין אַ תּפֿיסה, איך רייט אויף די צעל,
עס פֿרעט איבער מיר צו זיין גליק דער באַפֿרייטער,
און מיך לאַזט ער ליגן אין בלוט ביי דער שוועל —
איך הייב זיך אויף ווידער און שפאן אַוועק ווייטער.

א מאטיוו פון שיר
השירים
(מעלאידעקלאמאציע)

א קינד :

צו א הירש איז גלייך מיין געליבטער,
צו אן אינד וואס איז יונג און שיין;
זינע האר — ווי א משערעדע ציגן,
ווי א משערעדע שאף — זינע ציין.
און דאס ליכט אויף זיין קאפ איז ווי גינגאלד
און די האר פון זיין קאפ איז געלאקט;
און פון אים טוט שטראמען דאס לעבן,
א קוואליקער ברונעס וואס שלאגט.

א דריט קינד :

מיין געליבטנס פרוכט איז מיר טייער,
און זיין ווארט איז זיס און צארט;
און דער ריח פון זינע קליידער,
ווי דער ריח פון כור אין גארד.
ער וועט אין זיין לאנד אונז פארפלאנצן
אין פירן פון גלות ארויס —
און מיר וועלן אויפבלעזן ווידער
פארפלאנצמע ביי אים אין הויז!

א צווייט קינד :

אזעק זינען הארבסט און ווינטער
און רעגן איז אויך שוין פארביי —
און מיר זינען אלץ ניט געהאלפן,
און משיח איז אלץ נאך נישט פריי.
און די צייט פון געזאנג איז געקומען —
איך בין זינע און ער איז מיין;
און עס שטייען אין צווייט אלע ביימער,
און די וועלט איז געצונדן אין שיין.

דיינן

כאָר :

וואַלטן מיר נאָר פֿון מצרים
גליקלעך אויסגעלייזט געוואָרן,
נאָר דער ים זיך גיט געשפּאַלטן —
דיינן.

וואַלט דער ים זיך שוין געשפּאַלטן
נאָר אים דורכגיין אין דער מרוקן,
וואַלט אונדז דעמאָלט יים געגאַלטן —
דיינן.

וואַלטן מיר אים שוין אַריבער,
נישט געקענט נאָר איבערקומען
פֿערציק יאָר אין גרויסן מדבר —
דיינן.

וואַלטן מיר די פֿערציק יאָר שוין
אין דעם מדבר דורכגעקומען
און קיין מן דאַרט נישט געפֿונען —
דיינן.

וואַלטן מיר דאַרט מן געפֿונען,
נאָר דעם שבת נישט באַקומען,
און צום סיני נישט געקומען —
דיינן.

וואַלטן מיר צום סיני קומען,
נאָר די תורה נישט באַקומען
ס'פֿאַלק פֿון תורה נישט געוואָרן —
דיינן.

דער הימען פֿון די פֿארטיזאנען

סאַלאָ און כאָר :

דו זאַלסט ניט מיינען, אז דו גייסט דעם לעצטן וועג,
ווען הימלען בלייערנע פֿארשטעלן בלויע מעג,
ווייל קומען וועט נאָך אונדזער אויסגעבענקטע שעה,
און ס'וועט אַ פּויק טאָן אונדזער טראַם : מיר זיינען דאָ !

פֿון גרינעס פֿאלמען לאַנד ביז ווייסן לאַנד פֿון שניי,
מיר זיינען דאָ, מיט אונדזער פּיין, מיט אונדזער וויי.
און וואו געפֿאלן ס'איז אַ שפּראַך פֿון אונדזער בלוט
וועט נאָך אַ שפּראַך טאָן אונדזער גבורה, אונדזער מופֿ.

עס וועט די מאַרגן־זון באַגילדן אונדז דעם הינט.
דער שוואַרצער געכטן וועט פֿארשווינדן מיטן פֿינד.
און אויב פֿאַרוואַמען וועט די זון אין דעם קאַיאָר
ווי אַ פֿאַרעל זאַל גיין דאָס ליד פֿון דור צו דור.

געשריבן איז דאָס ליד מיט בלוט און ניט מיט בליי,
ס'איז ניט אַ ליד פֿון זומער־פֿויגל אויף דער פֿריי,
נאָר ס'האַט אַ פֿאַלק צווישן פֿאַלנדיקע וועגן
דאָס ליד געזונגען מיט נאַהאַנעס אין די הענט.

דערפֿאַר זאָג קיין מאַל, אז דו גייסט דעם לעצטן וועג,
ווען הימלען בלייענע פֿארשטעלן גרויע מעג.
ווייל קומען וועט נאָך אונדזער אויסגעבענקטע שעה,
ס'וועט אַ פּויק טאָן אונדזער טראַם : מיר זיינען דאָ !

א ליהו הנביא

כאָר :

אליהו הנביא,
אליהו התשבי,
אליהו, אליהו,
אליהו הגלעדי.

אַלע וואַרטן, יונג און אַלט,
ברענג דערלייזונג, קום־זשע באַלד.
מיט משיח בן דוד,
מיט משיח בן דוד.

די ליפן, וואס זיינען פון הונגער פֿארביסן —
פֿון יום-טובֿ זיי ווערן איצט מילדער און ווייכער,
די אויגן בני איר הייבן ווידער אָן שנינען
אזוי ווי אַמאַל, אין פֿאַרנאַנגענע יאַרן,
און ס'שויםען אין זיי אויף די ראַזשינקע-וויינען
פֿון יענע פֿאַרנאַנגענע ווייטע סדרים.
נאָר פֿלוצעס וואַקסט אָן אין זיי גרויליקער חידוש,
מיט שטוינונג צעשטרעקט זי די הענט אירע פֿרומע:
אַנשטאַט אַנצוהייבן דעם סדר מיט קידוש —
די זין הייבן אָן שפּוך-חמתך צו ברומען ...

אין וואַרשעווער געמאַ איז איצט חודש ניסן
און פֿול שטייט דער פֿוס אליהו הנבֿיאים.
נאָר ווער האָט דעם סדר דאָ איבערגעריסן?
געקומען איז טרינקען דער מלאך-המות ...
ווי שמענדיק — די דײַטשישע שפּראַך פֿון מושטירן,
ווי שמענדיק — די שפּראַך פֿון באַפֿעלער גענימע,
ווי שמענדיק — זיי זיינען געקומען דאָ פֿירן
אַ טייל פֿונעם ייִדישן פֿאַלק צו דער שחיטה ...
נאָר, ניין, ס'וועט די געמאַ נישט הערן מער ס'זידלען
פֿון נאַצים, וואָס פֿירן אָפּ ייִדן געהעצמע.
מיט בלוט וועט מען ווידער באַשמירן די שמידלען —
מיט בלוט פֿון די פֿרײַע, מיט בלוט פֿון די לעצמע.

אין וואַרשעווער געמאַ איז איצט חודש ניסן.
פֿון שכן צו שכן ווערט איבערגעגעבן:
דאָס דײַטשישע בלוט זאָל נישט אויפֿהערן גיסן,
פֿל-זמן ס'וועט אַ ייִד אין דעם געמאַ נאָך לעבן!
פֿאַר זיי — זאָל אין אויגן נישט זײַן קיין הכנעה;
פֿאַר זיי — זאָל אין אויגן נישט זײַן מער קיין פֿרערן;
נאָר שנאה און שוים פֿון דער ווילדער הנאה
פֿון שטיין זיי אַנמקעגן, פֿון קאַנען זיך ווערן!
אַמ, הער, ווי עס הילכן אין חצות אָפּ די שאַסן
אַמ, הער, ווי דער טויט גייט אויף בלוטיקע שפּורן,
אַמ, הער: די געשיכמע ווערט איצמער פֿאַרשלאָסן
מיט העלדישן אומקום אין ליל-השימורים ...

ים-לידער

סאלא:

כ'האב פֿאַרגעסן אלע ליבסטע
 כ'האב פֿאַרלאָזט מיין אייגן הויז;
 כ'האב דעם ים זיך אָפּגעגעבן,
 ברענג מיך ים צו מוטערס שוים.
 און דו מערבֿ-זוינט געטרײַער,
 — טרייב מיין שיף צו יענעם ברעג,
 וואָס מיין האַרץ מיט אַדלער פֿלינגען
 זוכט שוין לאַנג צו אים אַ וועג.

ברענג מיך נאָר אַהין בשלום,
 נאָך דעם פֿלי זיך דיר צוריק;
 גריסן זאַלסטו אלע ליבסטע
 און דערצייל זיי פֿון מיין גליק.
 און דו מערבֿ-זוינט געטרײַער
 טרייב מיין שיף צו יענעם ברעג,
 וואָס מיין האַרץ מיט אַדלער פֿלינגען
 זוכט שוין לאַנג צו אים אַ וועג.

אין וואַרשעווער געמאַ איז חודש ניסן

אין וואַרשעווער געמאַ איז איצט חודש ניסן.
 אויף פּוסות פֿון באַרשט און אויף מצות פֿון קלינען,
 דערציילט מען אויף ס'ניי די אַמאָליקע נסים,
 ווי ס'יידישע פֿאַלק איז אַרויס פֿון מצרים.
 ווי אַלס איז די מעשה, ווי אַלס איז דער ניגון!
 נאָר איצט, בײַ פֿאַרהאַנגענע פֿענצמער, דער סדו
 גייט אָן און צעמישט ווערט דער אמת און ליגן,
 אַז שווער איז זיי ביידן פֿונאַנדערצושיידן.
 פּלדכפֿין בײַ פֿענצמער פֿאַרשמעלמע און מירן,
 פּלדכפֿין און — ס'שרײַען פֿון הונגער די קינדער,
 פּלדכפֿין בײַ ליידיקע פּסח-מכשירים,
 פּלדכפֿין און — ס'בליפען די זקנים די בלינדע.

אין וואַרשעווער געמאַ איז איצט חודש ניסן.
 מיין מאַמע טוט אָן אויף איר פנים דעם שמייכל

זאג, מאראן

טאלא און כאר :

זאג, מאראן, דו ברודער מינער,
וואו איז גרייט דער סדר דינער ?
— אין מיפער הייל, אין א חדר,
דארט האב איך געגרייט מיין סדר.

זאג, מאראן, מיר, וואו, ביי וועמען
וועסטו ווייסע מצות נעמען ?
— אין דער הייל, אויף נאָמס באַראַמן
האָט מיין ווייב דעם שיינ געקנאַמן.

זאג, מאראן, ווי וועסט זיך קלינגן,
א הגדה וואו צו קרינגן ?
— אין דער הייל אין מיפער שפאלמן,
האָב איך זי שוין לאַנג באַהאַלמן.

זאג, מאראן, ווי וועסט זיך ווערן,
ווען מען וועט דיין קול דערהערן ?
— ווען דער שונא וועט מיך פֿאַנגען,
וועל איך שפּאַרבן מיט געזאַנגען.

דער גאַנצער טולט :

אין יעדן דור און דור שמייען אויף שונאים,
אנדז צו פארמיליקן —
נאר אונדזער גלויבן אין אמת און גערעכטיקייט,
און אונדזער מוט זיך אינצושמעלן פאר אלץ
וואָס הייליק און מייער —
ראַמעווען אונדז פון זייערע הענט.

מינערע מלכה,
געזונט זאלסטו זיין,
פאר וועמען זאל איך מרינקען
דעם דאזיקן וויין?
בים באם...

כ'מרינק פאר מינע שונאים,
נאר זאגט זיי ניט אויס,
קוקט, מרערן, זיי שפריצן
פון בעכער ארויס.
בים באם...

יום-טובדיקע מעג

כאָר:

אז די יום-טובדיקע מעג הייבן אן זיך באווייזן,
ווער איך ביי מיר א גדול;
איך לייג מיר אוועק די שער און אייזן
און וואו איך האב נאר ביי מיר א נאָדל.
אויפגעהערט נייען, ארבעט זוכן,
הארצעדיקער טאטע!
א ביסעלע וויין אום יום-טוב צו פארזוכן
איז בעסער ווי לייגן א לאטע.

אז די יום-טובדיקע מעג הייבן אן פֿאַרגיין,
הארצעדיקער טאטע!
איז ווידער שניידן, ווידער נייען,
און ווידער לייגן א לאטע.
ווידער ציט זיך דאס אלטע לעבן,
עס נעמט ביים האַרצן רייסן...
אוי, וויי, חנה, מערצע-לעבן,
צי האַסטו ניט מיט וואָס צו פֿאַרבייסן?

פֿון וואַרמס...

דונט

פֿון וואַרמס, פֿון מיניץ און פֿון שפּייער,
 דורך פּראָג, און לובלין, ביז אַדעס,
 האָט אַלץ זיך געצויגן איין פֿייער,
 האָט אַלץ זיך געצויגן איין נס.

און אויסגעשמידט האָט זיך דורך דורות
 דער וואונדער פֿון ווילן און ווילן,
 צו לעבן פֿאַר הייליקע תּורות
 און שפּאַרבן מיט פֿעסטקייט פֿאַר זיי.

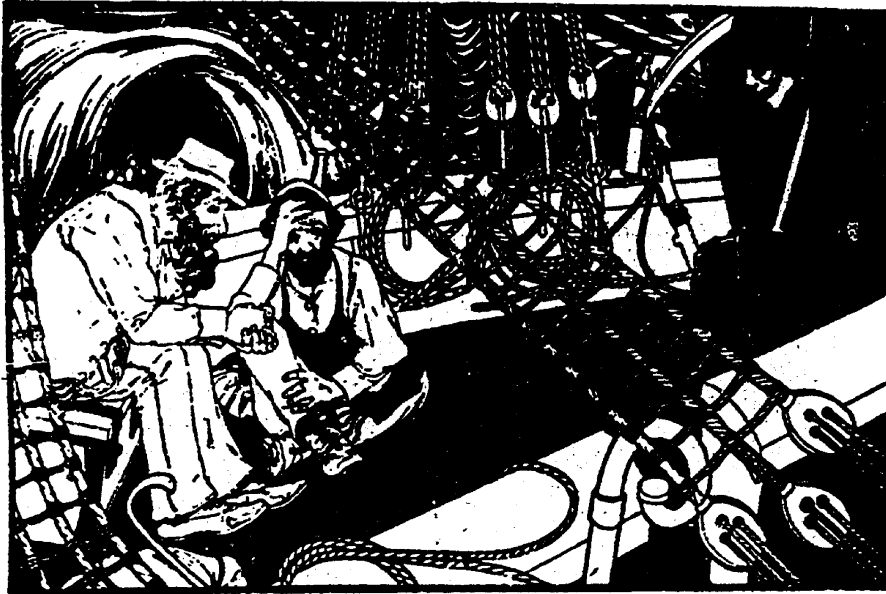
טײַערע מלכה

כאַר:

טײַערע מלכה,
 געזונט זאַלסטו זײַן,
 גים אָן דעם בעכער
 דעם בעכער מיט ווײַן.
 בים באַם ...

דעם דאַזיקן בעכער —
 ער גלאַנצט אזוי שײַן —
 האָט געטרונקען מײַן זײַדע,
 מײַן זײַדע אַליין.
 בים באַם ...

געווען שלעכטע צײַטן,
 ווי עס מאַכט זיך אַמאַל,
 נאַר דעם בעכער האָב איך געהאַלטן
 אײַנז און שפּאַל.
 בים באַם ...

כאַד: מיר וואַנדערן

מיר וואַנדערן, מיר וואַנדערן,
 פון איין לאַנד אין דעם אַנדערן.
 דורך הונגער און דורך קעלם;
 פֿאַרוואַגלמע, פֿאַרבימערמע,
 פֿאַרפֿאַלגמע און פֿאַרצימערמע —
 מיר, פֿרעמדע פֿון דער וועלט.
 פון גלות טויזנט־יאַריקן,
 פֿון היינט און פֿון אַמאָליקן.
 האָט אונדז זיך אָפגעשטעלט:
 אַ רייכטום גאַר אַן אַנדערער,
 אַ פּוּח פֿון אַ וואַנדערער,
 וואָס נייט אים אויף דער וועלט.
 מיר טראַגן זוימען אייביקע,
 פֿון גלייביקע, פֿון הייליקע,
 אַ ריימע זון אונדז העלם;
 מיר טראַגן אין דער אַרבעטס־גאַס,
 דורך פֿייער, בלוט און מענטשן־האַט
 אַ קומעדיקע וועלט.
 אַ נייע וועלט, אַ גרעסערע,
 אַ שענערע, אַ בעסערע,
 וועט ווערן אויפֿגעשטעלט;
 מיר בויען זי מיט אונדזער מוט,
 מיט אונדזער נייט, מיט אונדזער בלוט,
 מיר, בירגער פֿון דער וועלט.

והיא שעמדה

אָנפֿירער :

און וואָס איז אונדז בייגעשטאנען אין אלע דורות
 אונדזערע עלטערן און אונדז ?
 ווייל ניט איינער נאר איז אויפגעשטאנען אויף אונדז —
 אונדז צו פארלענדן.
 נאר אין יעדן דור און דור שטייען אויף שונאים
 אונדז צו פארמיליקן !
 וואָס איז אונדז בייגעשטאנען אין אלע דורות ?

דער גאַנצער עולם :

אונדזער גלויבן איז אמת און גערעכטיקייט
 און אונדזער סוף זיך איינצושטעלן פאר אלץ
 וואָס איז הייליק און טייער —
 רצטעווען אונדז פון אונדזערע שונאים הענפ.

מצה זו...

אָנפירער :

די דאזיקע מצה וואָס מיר עסן — איז צוליב וואָס?

אַ קינד :

צוליב דעם, וואָס דאָס טייג פֿון אונדזערע עלטערן האָט ניט באַוווּזן זייער צו ווערן, ווען זיי זיינען אויסגעלייזט געוואָרן. ווי עס ווערט געזאָגט: און זיי האָבן געבאַקן דאָס טייג וואָס זיי האָבן אַרויסגעטראָגן פֿון מצרים קוכנס—מצה, און זיי האָבן נישט געקאָנט זיך פֿאַרזאַמען, און האָבן זיך ניט צוגעגרייט מיט שפיז.

מרור זה...

אָנפירער :

דאָס דאזיקע מרור וואָס מיר עסן — איז צוליב וואָס?

אַ קינד :

צוליב דעם, וואָס די מצרים האָבן פֿאַרביטערט דאָס לעבן פֿון אונדזערע עלטערן אין לאַנד מצרים. ווי עס ווערט געזאָגט: און זיי האָבן פֿאַרביטערט זייער לעבן מיט שווערער אַרבעט, ביי ליים און ביי ציגל און ביי אַלערליי אַרבעט אין פעלד. אַל די אַרבעט וואָס זיי האָבן מיט זיי געאַרבעט, איז געווען מיט האַרטיקייט.

יאַעבֿור עַלֿיך

אָנפירער :

און איד אין בין פֿאַרבייגעגאַנגען פֿאַרביי דיר,
און איד האָב דיר געזען זיך וואַלגען אין דיין בלוט —
האַב איד געזאָגט צו דיר:
אין דיין בלוט זאַלסטו לעבן!
יאַ, האָב איד געזאָגט צו דיר:
אין דיין בלוט זאַלסטו לעבן!

דער גאַנצער עולם :

און איד אין בין פֿאַרבייגעגאַנגען פֿאַרביי דיר,
און איד האָב דיר געזען זיך וואַלגען אין דיין בלוט —
האַב איד געזאָגט צו דיר:
אין דיין בלוט זאַלסטו לעבן!
יאַ, האָב איד געזאָגט צו דיר:
אין דיין בלוט זאַלסטו לעבן!

אַנפירער :

וואס זאגט דער רשע ?

רשע :

וואס פראוועט איר דעם יום-טוב פסח,
אומעמום און איבערזאל ?
איך בין פון דעם פסור,
איך זאג זיך אפ פֿון כלל,
ווייל אפילו אין מצרים
בין איך צום מיצרי גלייך.
דעם שקלאפֿן-יאך צעברעכן ?
ניט פֿאר מיר, דאס איז פֿאר אייך !

אַנפירער :

וואס זאגט דער תם ?

תם :

איך בעט אייך, זאגט, וואס מיינט דאס אלץ :
מצות, מרור, וויין און שמאלץ ?
מ'רעדט פון מצרים, פון שפאלטן א ים —
וואס איז דאס אלץ ? איך בין נאָר א תם !

אַנפירער :

און צו דעם שאינו יודע לשאול
וואס ווייס אפילו ניט וואס צו פֿרעגן,
דערצייל דו אים פֿון גרויסן וואונדער,
קום אים מיט אלץ אַנטקעגן.
זאל קליין און גרויס היינט רעדן
פֿון יענער וואונדערלעכער צייט,
ווען יידן האָבן פון ביזן פרעה
מוסיק זיך באַפֿרייט.

רעו גאַנצער עולם :

זייט וויסן, ס'איז פסח, דער טאָג פֿון באַפֿרייאונג,
דער יום-טוב פֿון פֿרייד און פֿון גליק און באַנייאונג.
מיר זאָגן הגדה און ווינמשן זיך היינט
אויך פסור צו ווערן פון איצטיקע פינדל.

און האבן צוגעדעקט די ריטוועגן און די ריטער —
 דעם גאנצן הייל פון פרעהן,
 ניט געבליבן פֿון זיי אן איינציקער ...

מרימס געזאנג

כאָר:

הערם ווי שמיל עס רוישט דער ירדן, א.
 פויקן קלאפט העכער! א.
 פויקן קלאפט שמארקער —

זינגט הויך א לויב } 4 מאל
 זינגט הויך א שיר }

די ארבעה בנים פֿון דער הגדה

אָנפירער:

אט זינגען די ארבעה בנים פֿון דער הגדה,
 פֿיר קינדער פֿון ייִדישן שטאם:

חכם:

— איך בין דער חכם!

רשע:

— איך בין דער רשע!

תם:

— און איך בין א תם!

אָנפירער:

— און דער שאינו יודע לשאול איז א שומה מתם!

אָנפירער:

וואס זאגט דער חכם?

חכם:

וואס איז דאס פֿאר א סדר,
 וואס קומט פֿון יאר צו יאר?
 וואס מיינט דער יום-טובֿ פסת,
 וואס גייט פֿון דור צו דור?

אפֿשר פֿילסטו דאָס געיאָמער
 וואָס פֿאַרפֿילט די לופֿט ?
 און עס מישט זיך אַלץ צוזאַמען,
 אַלצדינג אין דיין מוח ?
 און דו וועסט אַ העלד אויסוואַקסן,
 דו וועסט קריגן פֿוח.
 און דו וועסט דעם יאָך צעברעכן
 און באַפֿרײַען ברידער !

פֿיראַמידן

כאַר :

אין דעם לאַנד פֿון פֿיראַמידן,
 געווען אַ קיניג ביז און שלעכט,
 געוועזן זיינען אַלע יידן
 זיינע דינער, זיינע קנעכט.
 קינדער האָט מען דאָן פֿאַרמויערט
 ווען אַ ציגל האָט געפעלט.
 ווער ווייס ווי לאַנג עס וואַלט געדויערט
 אַט די וויסמע שקלאַפֿן-וועלט,
 ווען אין לאַנד פֿון פֿיראַמידן
 וואַלט ניט זײַן אַ גרויסער העלד,
 וועלכער האָט געקעמפֿט פֿאַר יידן,
 מיט זײַן חכמה און זײַן שווערד ?

יציאת מצרים

אַנפֿירער :

... און די קינדער פֿון ישראל זיינען אַרייַנגעגאַנגען אין מיטן ים
 אויף טריקעניש.

דער גאַנצער עולם :

און די מצרים האָבן נאַכגעיאָגט,
 און אַלע פֿערד פֿון פרעהן,
 זיינע ריימוועגן און זיינע ריימער,
 זיינען אַריין גאָר זיי אין מיטן ים.
 און די וואַסערן האָבן זיך אומגעקערט,

שווימט דאָס קעסטל אויפֿן מינד,
 אויפֿן גרויסן ניל.
 שווימט דאָס קעסטל רואיק, גלייך,
 שווימט דאָס קעסטל שמיל.

יוכבד

אַ קינד :

איך שטיי ביי דיין וויגל, איך שטיי און איך קלער...
 אויף דיין בלאַס פנים מריפֿט מיין מרער.
 קינד, זאָג, וואָס וועט זיין פֿון דיר?
 איך שרעק זיך, אַך, מיך גרוילט.

וועל איך צו די מויזנמער
 נאָך אַ קנעכט דערציען?
 וועסט פֿאַר פרעהם געמער נאָך
 און פֿאַר פרעהן קניען?

און אפשר דריקט די קנעכטשאַפֿט שוין
 זי שוועבט אין דינע אויערן?
 קייטן קלינגען הערסטו שוין —
 ביסט אין זיי געבוירן?

משהם נעבורט

א קינד :

... און א מאן פון דעם הויז פון לוי
 איז געבאנגען און האט גענומען א מאכטער פון לוי,
 און די פרוי האט געבארן א זון,
 און זי האט אים געזען, אז ער איז שייך,
 און האט אים אויסבאהאלטן דריי חדשים.
 און אז זי האט אים מער נים געקענט באהאלטן,
 האט זי גענומען פאר אים א קעסטל פון האלץ
 און האט עס אויסגעקלעפט מיט ליים און מיט פעד ;
 און זי האט אריינגעטאן דערין דאס קינד,
 און האט עס אהינגעטאן צווישן די רימלעך ביים ברעג מינד.
 און זיין שוועסטער האט זיך געשטעלט פון דער ווינטן,
 צו וויסן, וואס מיט אים וועט געשען.

דעמפס

אויפן ניל

כאָר :

שווימט דאס קעסטל אויפן מינד,
 אויפן גרויסן ניל.

שווימט דאס קעסטל רואיק, גלייך,
 שווימט דאס קעסטל שמיל.

און די כוואליעס גייען שמיל,
 גייען צארט און לינד ;
 ווי זיי וואלטן הימן זיך
 מאן א לייד דעם קינד.

שווימט דאס קעסטל אויפן מינד,
 אויפן גרויסן ניל.

שווימט דאס קעסטל רואיק, גלייך,
 שווימט דאס קעסטל שמיל.

א, די כוואליעס זיינען דאך
 נים ווי פרעה שלעכט.
 נים דערפרינקען וועלן זיי
 משיחן פון קנעכט.

עבדים היינו

סגלא:

שקלאפן זיינען מיר געווען
נאר א מאל אין לאנד מצרים;
דורות קומען און פֿאַרגייען —
ניש געווען, ווער ס'זאל באַפֿרייען.
עבדים היינו.

האָבן מיר דעם ליים געקנאַסן,
ציגל מאַכן פֿאַר דעם מויער;
אין די הערצער פֿון די שקלאפֿן
האַט געגליט דער צער און טרויער.
עבדים היינו.

פֿינפֿט דעם מיצרים בנימש אויף רוקנס;
שניידט זיך אין דעם ליב מיט צאַרן.
פרעה הייסט: אין שניך דערטרינקען
ווערט אַ יינגל נאר געבאַרן.
עבדים היינו.

ס'האַט געברענגט די זון פֿון מורח
איבער פלייצעם שמוס געבויגן;
און דער אַנמעכטיקער צאַרן
האַט געפליעפּ אין די אויגן.
עבדים היינו.

בלוט און פלייש אין ליים פֿאַרקנאַסן
און די שקלאפֿן שווייגן, שטומען.

דער גאַנצער עולם:

דורות קומען, דורות גייען —
וועט אַ מאַל די גאולה קומען?
עבדים היינו.

פּיּתוּם

דער גאנצער עולם:

דאס איז דאס ארעמע ברויט,
וואס אונדזערע עלמערן האבן געגעסן
אין לאנד מצרים.
ווער עס איז הונגעריק
זאל קומען און עסן,
ווער עס נייטיקט זיך -
זאל האלפן מיט אונדז פסח,
הינטיקט יאר - קנעכט,
דאס קומעדיקע יאר - פרייע מענטשן!

מה נשתנה

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות? פאר וואס איז די
דאזיקע נאכט פון סדר אנדערש פון אלע נעכט פון א גאנצן
יאר?

1. שבכל הלילות - אלע נעכט מעגן מיר עסן פון חמץ פון
מצה, אבער הלילה הזה - אין דער דאזיקער נאכט,
נאר מצה?

2. שבכל הלילות - אלע נעכט עסן מיר פלערליי גרינסן,
אבער הלילה הזה - אין דער דאזיקער נאכט - מרור -
בלויז ביטערע קריימעכער?

3. שבכל הלילות - אלע נעכט דארפן מיר ניט איינמונקען
אפילו איין מאל אויך נישט, אבער הלילה הזה - אין דער
דאזיקער נאכט מונקען מיר איין צוויי מאל?

4. שבכל הלילות - אלע נעכט קענען מיר עסן פון זיצנדיק
גלייך פון אנגעלעגט, אבער הלילה הזה - אין דער
דאזיקער פסח-נאכט עסן מיר אלע אנגעלעגט?

לאמיר הייבן דעם בעכער

א קינד :

לאמיר הייבן דעם בעכער מיטן געבענמשטן וויין —
 פאר א צייכן, אז מיר וועלן נאך אויסגעלייזט זיין!
 אין דער דאזיקער נאכט, מיט מויזנמער יארן צוריק
 זיינען קייטן און פענמעס צעשפורונגען אויף שטיק.
 ס'האט א שקלאפן-פאלק פלוצעם די נוחות דערשפירט —
 ווי א מעכטיקער זייל זיך פון קניכמשטאפט גערירט.
 אין דער דאזיקער נאכט זינגט אונז פרייהיים אין כלום,
 זינגט פון גלייכהיים פון פֿעלקער, פון גלויבן און טום,
 פון א וועלט פול גערעכטיקייט, ליבע און שיין —
 לאמיר הייבן דעם בעכער מיטן געבענמשטן וויין!

כהא לחמא עניא

אנפירער :

דאס איז דאס ארעמע ברויט וואס אונדזערע
 עלטערן האבן געגעסן אין לאנד מצרים, ווער
 ס'איז הונגעריק — זאל קומען עסן, ווער עס
 נייטיקט זיך — זאל האלפן מיט אונז פסת.
 היינטיקס יאר — קנעכט, דאס קומעדיקע יאר —
 פרייע מענשטן!

אַנפירער :

מיר זיינען זיך היינט צונויפגעקומען פֿייערן דעם יום-טובֿ
פסח, דעם-יום-טובֿ לעבוד דער באַפֿרייאַונג פֿון די יידן פֿון
זייערע צרות. זייט געגריסמ! אַ גוט יום-טובֿ אייך אלעמען.
אַ גוט יום-טובֿ!

אַלע :

אַ גוט יום-טובֿ! אַ גוט יום-טובֿ!

סדר-נאָכט**כאַר :**

די פֿענצטער, זיי לייכטן מיט יום-טובֿ און בלענדן,
די טישן — מיט גילדענע פֿוסות און קערות,
די שטיבער — מיט קינדער און וואונדער-לעגענדן,
זיי זיינען — פֿון גאר אלע ווינקלען און שפּאַרעס.

די טירן פֿון שטיבער, זיי שטייען ברייט אָפֿן:
ווער ס'דאַרף זאל היינט קומען צו אונדז און זאל עסן.
די קינדערשע אויגן מיט יום-טובֿ און האַפֿן.
אליהו וועט קומען און קיינעם פֿאַרגעסן.

צינד אָן די ליכט**אַ קינד :**

צינד אָן די ליכט פֿון עק ביז עק.
באַקראַנץ דעם טיש מיט פֿרישע בלומען,
דריי שענסמע רויזן — העל און פֿיין —
קלייב אויס, מיין קינד, און שמעק אַרײַן
אין מרור, ברפּס און חרוסת.
און מיט דעם ריינסמן, בעסמן וויין —
גיס אָן ביז עַל די פֿוסות.
מיט פֿרייד און ליבע אָן אַ מאַם,
מיט הייסן גלויבן, טיפֿער פֿרייהיים,
הייב אויף, מיין קינד, דעם ערשטן פֿוס
פֿאַר אונדזער אלטער, זיסער פֿרייהיים!
אינעם ים-סוף ליגט די שווערע-קיים,
דער קנעכטשאַפֿטיג פֿון לאַנד מצרים.
אַ גאַנצע אייביקיים פֿאַרנייט.
און יעדער יאַר וואַכט אויף און שטייט
דער גרויסער נס פֿאַר אונדז עד-היום.

אונדזער ערד

כאַר:

וואו א באַרן, א טאַל, א פליין;
 וואו א זון ניט אויף, פאַרניט;
 וואו א ברעג, א זאַמד, א שניין —
 דאַרט איז אונדזער פאַלק פאַרזיט.
 אונדזער לעבן — אויסגעשמידט
 אין א פֿיערדיקער קייט.
 יידיש וואָרט, האַסט אויפגעהיט
 אונדזער צער און אונדזער פֿרייד.

נישט קיין לאַנד — א וועלט מיט לאַנד.
 נישט קיין ערד — א וועלט מיט ערד.
 דורות אונדזערע — געשפּאַנט
 קעגן אַנגעשאַרפּטער שווערד.
 אונדזער לעבן — אויסגעשמידט
 אין א פֿיערדיקער קייט.
 יידיש וואָרט, האַסט אויפגעהיט
 אונדזער צער און אונדזער פֿרייד.

שלאַנט די שעה — צעקלינגט דער גלאַק,
 ס'האַט אן אַנזאָג זיך צעשלאָלט.
 שפּראַצט אַרויס א נייער טאָג —
 אונדזער זון האַט אויפגעשטראַלט.
 אונדזער לעבן — אויסגעשמידט
 אין א פֿיערדיקער קייט.
 יידיש וואָרט, האַסט אויפגעהיט
 אונדזער צער און אונדזער פֿרייד.

א נייע

הגדה

של

פסח

א נייע

הגדה ¹⁹⁴⁸

של

פסח

1948